

מבין משאבים-2252. ה' חשוון תשפ"א-23 אוקטובר 2020

ענף / עידית ברק

כמו בכל משבר
יש להאחז בענף הקרוב
לא להסחף בנהר
לא לטבע
צריך לבחור היטב
שיהיה בהשג יד
שלא יהיה דק מדי
שיחזיק את משקל הגוף
והנפש
לארץ זמן
כמו בכל משבר
לגלות בסופו שאת גזע

מה בצלון:
חדר אוכל / אפי אפי
הציקר שכחתי / טובה אבריאל
ראיון עם חברה ממוכרת / עדי בראי
בית ספר של החיים / נטליה אלמוז, שי אסא ורונית בן טל
רשימת מהפרויקט וההרצאה של יניב / יקיר שפירא
הפעם ברפואה סינית-דיקור / קטיה רדין
תערוכת "אוף לזכור" / נדב בן שבת
צ"ש לאיתי שביט / מרגלית סיקרון
מהנעשה בישובנו / נאה פרסי
נר זיכרון-חודש חשוון

נר זיכרון חודש חשוון

אמסלם עופר ז"ל, נהרג ב' חשוון תשנ"ב
בן סעיד יניב ז"ל, נהרג ב' חשוון תשנ"ב
בן-טל חיים ז"ל, נפטר כ"ג חשוון תשס"ז
שחם מרים ז"ל, נפטרה י' בחשוון תשמ"ג
ברנשטיין ברוך ז"ל, נפטר כ"ד חשוון תשנ"ב
נבון אליעזר ז"ל, נפטר י"ט בחשוון תשל"ה
אוריה שדה ז"ל, נפטר ח' חשוון תשע"ד
ברקת ישראל ז"ל, נפטר כ' חשוון תשע"ב
בלטרן מלכה ז"ל, נפטרה י"א חשוון תשע"ה
שביט עדה ז"ל, נפטרה ג' חשוון תש"ע
מור יוסף אלברט ז"ל, נפטר י"ח חשוון תשס"ח

חדר אוכל

המוסד החשוב ביותר בהווי הקיבוצי הינו חדר האוכל. בעבר נזקקנו ל-3 אסיפות להוריד פריט כמו כלבוויניק.

חדר אוכל הוא הרבה יותר ממקום שבו אוכלים, חדר אוכל הוא המקום בו נפגשים ויוצרים אינטראקציה אחד עם השני.

בשנים האחרונות אנו חווים שינויים, הפרטות, ביטול ארוחת בוקר, צמצום מספר ארוחות ערב.

חדר האוכל היה נכס של הקהילה, ולימים עבר לאחריות כפר הנופש. בשיא פריחתו חדר האוכל סיפק כ-800 מנות ביום והקהילה "נהנתה" מעלות המנות. לאחרונה מספר הסועדים הולך וקטן.

הגיעו ימים קשים על כפר הנופש, ענף המזון הפך לעול כבד מנשוא. מחיר המנות עלה ב-25% ועל מנת שהחבר לא יפגע הוחלט שהקהילה תספוג את העלייה, וזו הוצאה נוספת על הקהילה שלא נלקחה בתקציב 2020. אך גם זה לא עצר את ההפסדים שהצטברו במאות אלפי שקלים. באו קברניטי הכפר ובקשו לסגור את המקום, כי אין להם צורך בו, משום שאינו משרת אותם. אנו יודעים, שסגירת חדר אוכל תהיה מכה קשה מאד לחלק מהחברים. לא לכולם יש את האפשרות והיכולת לבשל לעצמם ארוחה חמה ולו פעם אחת ביום.

לאור ההכרה בחשיבות ובצורך להמשיך ולתת את השירות הזה לחברים, שזקוקים לו, הוחלט שהקהילה תיקח אחריות על המקום, בידיעה שמספר המנות היומי מגרד את ה-100 מנות ומתוכם כ-50 הם של חברים בלבד.

כעת צריך למצוא דרכים לאכול את העוגה ולהשאירה שלמה, בידיעה שאחזקת המקום פתוח משמעו תוספת הוצאה של כ-800,000 ₪ בשנה, ושצריך יהיה לקצץ ממקורות אחרים על חשבון רווחת החבר.

זהו פתרון לא פשוט, לכן צריך להקים צוות חשיבה שיבדוק ויביא את הפתרון הטוב ביותר, הן כלכלי והן וחברתי. בימים אלו אנו מנסים לגבש פתרון שהפגיעה תהיה מינמלית. החזון והראיה לעתיד, כאשר יפתחו שערי שמים והכפר יחזור לצורך מנות זה יהיה מקור רווח לקהילה.

נכון נזרקו פה ושם רעיונות שונים ומשונים החל מסגירת חדר אוכל, רכישה מזון מקייטרינג ועוד. צריך פתרון יצירתי שיאפשר להמשיך ולהחזיק את המקום בצורה יעילה יותר ושהפגיעה הכלכלית בחברים תהיה קטנה ככל האפשר.

כל פתרון יגרור חוסר שביעות רצון מצד חלק מהחברים. עד עתה שום רעיון לא הגיע לכלל החלטה. נושא זה כבד, צריך לקבל החלטה מושכלת ולשם כך יקום צוות חשיבה.

שבת שלום
אלי אלישע

רוזה האדומה

חייה

רוזה לוקסמבורג נולדה בפולין, למשפחה יהודית משכילה.

הייתה הוגת דעות מהפכנית וב-1916 נידונה לשנתיים מאסר, על רקע הקמת הליגה הספרטקיסטית, שהיוותה את הבסיס למפלגה הקומוניסטית של גרמניה.

עם שחרורה הצטרפה למאבק הפועלים, ונשאה נאומים מדי יום. נאומה האחרון ניתן בוועידת היסוד של המפלגה הקומוניסטית הגרמנית.

מותה

ב-15 בינואר 1919 נתפסה רוזה על ידי הפרייקור - ארגון ימין קיצוני. במשך מספר ימים לא נודע גורלה, ומאהבה, לאו יוניכס, שניסה להתריע על העלמה נעצר ונרצח.

ביום בהיר, במאי 1919, נראה שיער אדמוני מבצבץ בנחל, בלב פארק טירגארטן בברלין. ארבעה חודשים אחרי שנעלמה, נמצאה גופתה. עד היום ניצבת שם אנדרטה לזכרה.

נולדה: 5 במרץ 1871
נרצחה: 15 בינואר 1919

קראתי את הספר

"מכתבים מבית הסוהר"

שרוזה שלחה לחברתה.

ציפיתי לקרוא על התנאים של בית

הכלא ועל הסבל שלה והבעיות

האישיות.

במכתבים היא מתארת את הנוף

והטבע הנשקף מהחלון הקטן

המסורג, בלבד.

רוזה התגלתה לי כאישה יפת נפש,

הכותבת בשפה מליצית. נשבתי

בקסמיה והחלטתי להעלות אותה

מהאוב ולתת לה במה.

רוזה היתה אישה בודדה וסבלה

מנכות.

אין ספק שהיא "דמות טרגית" שכל

חטאה היה השקפת עולמה

הפוליטית, שבגללה היא נאסרה

ונרצחה.

חנה גרג'י

"גלריית הגבעה" קיבוץ משאבי שדה

חנה גרג'י

רוזה האדומה לוקסמבורג

התערוכה נפתחה ביום ג' 20.10.2020

שעות פתיחה : א'-ה' 16:30-18:30

שישי שבת 10:00-18:30

טלפון חנה : 08-6565244

ראיון עם חברה מובחרת

חברה – שלום מה נשמע? אני כל כך שמחה לפגוש אותך בימים אלו...
מראיין – "אכן נעים לי לבוא לבקר ואפילו לראיין אותך לעלון"....
 חברה – "בואי נצא למרפסת, אני אגיש כיבוד קל, נשב במרחק ונוריד את המסכות, נראה את החיוך... מה את רוצה לשתות?"
מראיין – "רעיון טוב אני מזמין קפה".
 חברה – OK אני כבר מכינה".
 יושבים במרפסת במרחק סביר, הורדנו את המסכות ללא פחד גם בגלל המרחק שבינינו וגם
 נהנים מהכיבוד.

מראיין – אז ספרי לי מה סדר היום שלך?

חברה – מתעוררת מתארגנת שותה קפה. בחוץ מחכה לי משפחת העורבים שמדי בוקר מקבלים אוכל. רואה טלוויזיה ומתעדכנת בחדשות היום. האמת - נמאס כבר לשמוע כל הזמן על הקורונה. מחפשת בערוצים אחרים תוכניות מעניינות. ערוצי הטיולים, ערוץ 8, הסטוריה, אדריכלות וכו'. בזכותה של חנה גרגי, כל יום מחכה לי בתא דואר עיתון "ידיעות-אחרונות". אני מברכת את הבורא שעזר להמציא את התשבצים, סודוקו וחידתו. הם אלה שעוזרים לי להעביר את הזמן, במיוחד הסודוקו, מתעקשת לפתור אותו ומנסה כמה פעמים עד שמצליחה. מדי פעם מרימה את עיני לעבר המזגן ומברכת אותו, גם לו חלק חשוב לאווירת הנוחות. כבר כמה חודשים שלא יצאתי מהקבוץ, בעזרת הפלאפון והמחשב, יש לי קשר עם העולם החיצון. עם המשפחה הקשר הוא בפייסבוק בפלאפון ובזום. לפני הקורונה היינו נפגשים כמעט כל חודש. אומרים שמציאות הקורונה לא תשתנה במהרה לפחות עד שימצא חיסון ולכן סדר היום חייב להיות מעניין ומלא תעסוקה.
מראיין – אז מה יהיה? יהיה טוב.

עדי בבאי

שיר תקווה/אבי רוזנבלום

נכון שלא הכל נפלא, אך אסור להתייאש
 גם לא הכל מושלם, נסתדר עם מה שיש
 לא הכל כל כך נורא פה, וגם לא הכל שחור
 ובקצה המנהרה רואים כבר אור

נכון שיש גם רגעים, שעצוב וקצת קשה גם אם עננים
 קודרים, אתה יודע ש...
 לא הכל כל כך נורא פה, וגם לא הכל איום
 ובסוף כל לילה מר מגיע יומיש עתיד ולא אבדה עוד
 תקוותנו

יש עתיד ולא אבדה עוד תקוותנו
 אם נאמין בזה, בסוף יהיה רק טוב.
 יש עתיד, נכון, אמרו זאת לפנינו,

אם נאמין בזה, בסוף יהיה רק טוב.
 יש עתיד, נכון, אמרו זאת לפנינו,
 אבל אנחנו מרגישים שזה יקרה כבר בקרוב...קרוב..

אבל אנחנו מרגישים שזה יקרה כבר בקרוב...קרוב..

"פרויקט בית ספר fe החיים"

"התקווה נמצאת בחלומות, בדמיון ובאומץ של אלו המעזים להפוך חלומות למציאות." לפני שבועיים התחלנו בפרויקט קהילתי משותף של התרבות והחינוך יחדיו. מתוך חשיבה והבנה את ערך המפגש החברתי. נוצר פרויקט "בית ספר של החיים" המאפשר גם שיתוף ידע מתוך ההון האנושי הקיים בקיבוץ, במיוחד בתקופה מאתגרת ומורכבת שכזו במציאות של החיים לצד הקורונה. ההיענות לפרויקט הייתה רבה, הצלחנו ליצור שבועיים גדושים בפעילות מגוונת ואטרקטיבית, שפונה לשלל הקהלים בקיבוץ. בין היתר נהנינו מהופעת קרקס, הקרנת סרטים באוויר הפתוח, שעת סיפור ויצירה, הרקדה, אימון כושר, טיול אופניים, חפש את המטמון, הרצאות קומזיצים ועוד ועוד.. אנחנו מזמינות אותכם ואותכן להצטרף ולקחת חלק, בהפעלה ובהשתתפות בבית הספר של החיים של משאבי שדה. כמובן שתמיד קיימת האפשרות להמשיך בפעילות קבועה. תודה לכל השותפים שלקחו חלק עד כה ולעתידיים. נטליה, שי ורונית

רעים מהפרויקט וההרצאה fe יניב

בחמישי האחרון נכחתי בהרצאתו של יניב גלעדי, בה שיתף אותנו בהיבטים שונים של עבודתו כקריין. ממש נהייתי. היה מעניין, מחכים ומשעשע, וגם הזדמנות לקבל קצת זום-אין לעולמו של השכן מהדלת ממול. 😊 תודה רבה ליניב, ולכל השותפים/ות בהפקת הערב ובכלל במיזם של 'ביה"ס לחיים' יקיר שפירא

לסוניה פלג והמשפחה

משתתפים באבלך על פטירתו של אביך

אדולפו בכר ז"ל

בית משאבי שדה

הפעם הרפואה סינית-דיקור

עוד רגע מגיע החורף, וזה זמן מצויין להזכיר לכם שאפשר לעבור אותו בריאים. איך?

דיקור שמחזק את מערכת החיסון. מתאי? עכשיו. לפני שמתחיל החורף- כמניעה.

מערכת החיסון לפי הראייה הסינית, היא מכלול של גורמים: כל מה שאנחנו אוכלים, מרגישים, חווים או חושבים משפיע על הצי (אנרגיית החיים בגופנו) וקובע את יכולת הגוף להתמודד עם פתוגנים המבקשים לחדור אליו. באופן טבעי, יחסי הגומלין בין הצי להתמודדות הגוף עם מחלות שונות הם שככל שהצי חזק יותר, המחלה תהיה חלשה יותר ולהיפך.

על פי הרפואה הסינית, ישנו סוג צי המהווה את המערכת החיסונית של גופנו ונקרא "הצי המגן". תפקידו להגן על הגוף מפני חדירה של מחלות ווירוסים. חיזוק של מערכת החיסון בדיקור יתמקד בחיזוק אותו צי מגן, ובחיזוק איברים אשר תפקודם יצא מאיזון.

הדיקור מזרים אנרגיה (צי) לאיברים, וקבלו את זה-

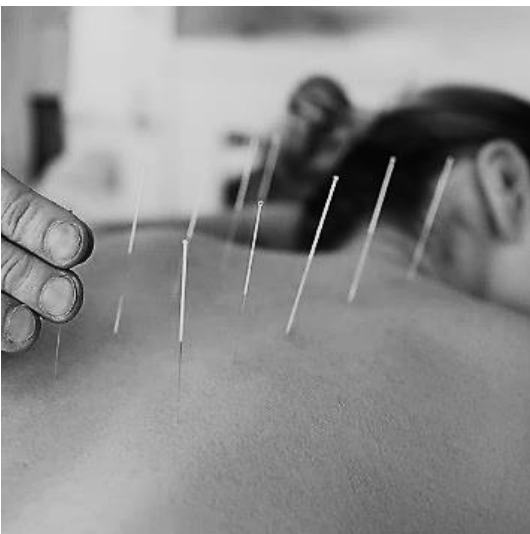
הדיקור מעלה בפועל את ספירת תאי הדם הלבנים הנלחמים בחיידקים ווירוסים- מדהים! והכל, באופן טבעי.

אז תכלס,

זה הזמן לחזק את מערכת החיסון, לפני החורף. עכשיו, כשהגוף והצי חזקים. להקדים תרופה למכה. להימנע משלל מחלות החורף המעיקות: סטרפטוקוקוס, הצטננויות, ברונכיט, סינוסיטיס, שפעת, ו..קורונה. לחזק את הגוף, כך שגם אם כן יצליח וירוס עקשן לחדור לגופכם-

המחלה תעבור בקלות ובמהירות.

רק בריאות קטיה רדין

הצ'קר שכחתי

המשך על ההיסטוריה של הרפת במשך אדם נוסף שתרים לרפת רבות היה ירון זריז שריכז את הרפת לפני אילן בן טל. ירון עבד עשר שנים מתוכם ריכז שנה אחת. במהלכה הכניס מחשוב לרפת תכנון מזון. שיש לזה השפעה עצומה על ההוצאות והדיוק במינון מזון שהתקבל עקב כך שיפר מאד התוצאות בתנובת החלב ואחוז השומן וכמוכן בחיסכון בעלויות האוכל.

דבר משמעותי נוסף בתקופת הריכוז היה בתחום מכירת העגלים ששווקו לבשר, לאחר שיואי זיו ז"ל, שהיה תמחירן, העיר את תשומת ליבו לכך שאנחנו מקבלים מחיר הנמוך יותר מאשר מקבלים בקיבוץ פלמחים (שם היה אחיו) נעשו מכרזים והצליחו בזכות זאת לקבל מחיר גבוה יותר דבר שהגדיל את הרווחיות של הרפת. התיעצות עם מדריכים ממשרד החקלאות דחף אותו לשיפורים נוספים הרפת.

לסכום אני רוצה להגיד: החוזק של הענף תלוי בצוות שמתמיד בעבודה וכך היה ברפת במשך הרבה שנים. היו לנו מספר רפתנים שהתמידו שיפרו, והכניסו חידושים והתיעלו ובעקבות זאת הגענו לרמה גבוהה ואף זכינו הוקרה ובפרסים במהלך השנים. טובה אבריאל

מלך טוב ושפץ ברכות

לאולנה ומקסימ דוב'נסקי

להולדת הנכד,

בן לסלמה ויצל

בית משאבי עדה

ל"ע לאיתי שביט

בוקר בוקר, בשעה מוקדמת מגיעים חברים ותיקים, בגימלאות, לאולם האסם, שם כבר הדלתות פתוחות וארגזים עם חלקי ברזים מהמפעל מחכים להם להרכבה. חברים אלו שבצעירותם עבדו בקיבוץ בענפים שונים במשק כמו הלול הרפת המרפאה, בגיל פנסיה עברו לעבוד במפעל במחלקת ההרכבה וכך שנים היו מגיעים בסביבות חמש בבוקר פותחים ראשונים את המפעל ומתחילים לעבוד.

כך היה עד שיום אחד פרצה הקורונה והם נשלחו הביתה כ"ברי סיכון". הם הרגישו שאינם יכולים לתרום לחברה וגם נוספו להם הרבה שעות פנאי ומה רצו? רק לחזור לעבודה!!

חבר אחד ששמו איתי שביט חש והרגיש במצוקתם והחליט לעשות מעשה ולדאוג להם למקום עבודה מוגן ללא סיכון להדבקות בקורונה. וכך יום יום הוא פותח את דלתות האסם מביא ארגזים עם חלקים להרכבה ודואג לצרכיהם כולל פינת שתיה. בתחילה נאמר לאותם ותיקים שיגיעו בשבע וחצי לעבודה אך לאחר שהותיקים איתגרו אותו והיו מקדימים ומחכים לו על המדרגות (אפילו היתה מעין תחרות סמויה בין הותיקים - מי יקדים יותר) הוא החל לפתוח להם מוקדם יותר. החברים שמחים להפגש לעבוד בחברותא, ומחכים כמובן לימים שיוכלו לחזור לעבוד במפעל להפגש עם שאר העובדים. לאיתי שביט שלקח על עצמו את המשימה הזאת מגיעה תודה ענקית וגם צ"ש מגיע לו תודה לך איתי

מרגלית סיקרון

אלף טוב והרבה אושר
 ליואנד ליו והמשפחה
 לניסואי הנכדה,
 מצוין עם בח"ל יהל
 בית משאבי שדה

תערוכת "אוהל זכור"

ביום חמישי הקרוב ה-29.10 תוקם ותוצג במועדון תערוכת "אוהל זכור" לזכר ראש הממשלה לשעבר יצחק רבין ז"ל. התערוכה תעבור בליווי סדנה דרך תחנות בחייו, כולל תהליך ההסתה ותתיחס גם לדילמות המהותיות ביותר בדמוקרטיה הישראלית, אז והיום. בואו ללמוד וללמד ולהשמיע את דעותיכם ודעותיכן. התערוכה תהיה פתוחה לכולם. פרטים מדויקים כולל זמנים יתפרסמו בהמשך. נדב בן שבת (מדריך הנעורים)

לפאבלו גולדפישר והמשפחה
 משתתפים באבלך על מות האב
 אנחל גולדפישר ז"ל
 בית משאבי שדה

אז עברנו את חגי תשרי שוב במתכונת משפחתית. וגם הסגר השני חלף עבר לו, והנה אומרים שהגשם מתקרב ומחר עוברים לשעון חורף. הילדים חזרו למערכת הגיל הרך וכך גם מערכת הבלתי פורמלי החלה שוב לפעול בקבוצות קטנות. והעיקר פעילות של "בית הספר לחיים" שנותנת קצת גיוון ועניין בשבועים האחרונים ללא סיכון הציבור.

ההפגנות במדינה נמשכות וגם כאן בצומת בכניסה למשק מפגינים לא מעט אנשים מדי שבת אחר הצהרים בדגלי מדינת ישראל ודגלים שחורים.

מדרכות וכבישים בשלבים מתקדמים לבתים החדשים ליד שכונת שגיב חורשת סוקליבקה שינתה כמעט לגמרי את פניה, מאורנים הפכה לחורשה של עצי דולב.

ילדי כיתה ד' התקבלו השבוע לתנועת המושבים בחג מעלות מקומי היו כתובות אש כמקובל אך הפעם התקיים הטקס ללא השתתפות ההורים.

שבת שלום ומבורך לכל קהילת משאבי שדה